

Ima

Tömjénfüst-szürke fellegek.
A zápor olvasóját
morzsolják ráncos fák. – Miket
motyogsz Anyóka-ország?

– Könyörgök, holtjaim porából
hogy kendert ne növessen,
kötéllé őket meg ne fonja
nyakad köré az Isten.

A keskeny hold fehér sebére
könyörgöm hajnalok varát.
Itt minden fűszál penge éle:
szétszabja a tücsök szavát.

Kötényemen vigyázva járkálj,
félve sandíts az égre éjjel!
Megvakít a tábornok-Isten
ezernyi csillag-rendjelével.

Vigyázz Te is, haló porodból
hogy kendert ne növessen,
kötélnek téged meg fonjon
nyakam köré az Isten.

(A [Kormos István és Baka István versei](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)